

Vredništvo:

na Travniku št. 277. I. nadstr. (ova
skrbt tudi na raspodiljanje lista).

Prejemajo se še plačila vsakega
znanila tudi v neslovenskem jeziku.

Plača se za vsako natisno vrsto
sola, če se opanilo samo enkrat na-
tisa, do dvakrat, 6 sola, do trikrat,
10 h. v. n. — Pevch tega to vsak
krat 50 s. na štampelj.

UPREDENIK

Izhaja vsak petek

Velja po pošti pošiljana za celo leto
3 gold., za pol leta 1 gold. 50 s., za
četrt leta 80 s. Kdor sam po-
šilja, plača za celo leto samo 2 g. 50
s., za 1/2 l. 1 g. 30 s., za četrt l. 70 s.
Naročila pisna in ročnoma
ne pošilja se vredništva.
Pisnari listi se prodajajo v Gorici
v bukvarnici K. Sohar-jovi na Trava-
ku po 5 soldev.

za domače, slovenske in občne potrebe.

V Gorici, v petek 22. maja 1868.

16. maja v Pragi.

Slaven, proslaven dan je obhajala 16. t. m. zlata
Praga. Temeljni kamen narodnemu gledišču češkemu
je položon.

Narod česki je pokazal tisti dan vso svojo narodno
krepost; bil je to dan, ki ga je napravil „narod sobi“.
Solnce tega dne pa ni bilo skopo, ni zadržavalo svojih
žarkov le nad Veltavo, temveč od nje tje do Balkana,
od Soče do Urala je prijetno obsevalo vse, ki se po-
našajo s sladkim, nadopolnim imenom — Slovan. Pričo
dogodku tega dne — **grivo** — edinomu v zgodovini
česki — so bila poslanstva in zastopstva vseh narodov
slovanskih in bil je v tem zmislu pravi vseslovanski
shod. — Svečanost popisavati nam je nemogoče, ker
ne vemo, kje začeti, ali pri dobajanju gostov, katerih se
je snidlo 120-130 tisoč, ali pri slovesnem 3 ure traja-
jočem sprovođu, v katerem je bilo videti vse, s čemur
koli se Česka ponosa (med drugim 450 jezdecev v na-
rodni opravi *)), ali pri navadnih udarcih s kladvom o po-
kladanju temeljnega kamena, ter gosli pomenljivimi,
ki so jih o tej priliki prvaki narodov slovesno izrekli,
ali pri obedu slavnem, pri katerem je bilo 400 izvolje-
nih gostov, ali pri globokopomenljivih govorih prvakov;
ali hočemo začeti naštevati tologramo **) in napitnico?
Prepuštivši vse to nadrobnosti listom, ki imajo več
prostora nego „Dom“, spregovorimo raji kaj o po-
membni slavnega češkega dne. Narod česki je hotel z
velikansko svojo narodno svečanostjo dokazati, ne, da
je na svetu tudi on, — to zgodovina že davno vé, — tem-
več, da je v vsakem oziru, v narodskem, kulturnem in
političnem — faktor, s katerim je treba računati, in da ni
je oblasti, da bi ga smela ošabno prezirati. Da, slavnost
česka v Pragi ima v sedanjih okoliščinah velevaž-
no politično stran. Naj si le zagriznjeni dunajski čas-
niki norca delajo iz Čehov in njih gledišča, iz sloves-
nosti njihove dramatične in občne kulture; v sren se
utrusejo: Praga jim silovito imponuje. Oni, v tem ko se
hočejo Čeha poniževati, čutijo nar bolj, kako malomo-
drna bi bila politika vlade dunajske, če se na vso moč
ne prizadeje, sprijazniti se na vsak način s Čehi. Kdor
iz tihega zavetja od daleč gleda in premišluje, kako
veličastno je česki oroslan 16. maja grivo strehal, usi-
liti se mu mora misel: Ceterum censeo, Pragam non
esse delendam, a Čehi se je treba pogoditi.

Še pa moramo h koncu svetlo spominsko meda-
ljo 16. t. m. tudi narobe obrniti: In tu se nam kaže

nekaj, kar nam navdušenost nekoliko kali. Kaj neki?
Se je li morda zgodila kaka norodnost, ali kaka politi-
ška demonstracija? Nič ne. Na vse večne čase pomen-
ljivo je, da celo nasprotniki Čehov sami priznavajo,
da se je vršilo in dovršilo vse v nar lepšem redu. —
Ali z varakoga stališča imamo nekaj očitati. Kdor ra-
zun ideje narodnosti, ki ima le relativno voljavo, so
kaj višega, absolutno voljavnega pozna, mora se neho-
tô spottikati nad tem, da so se vse prevedé mešala na-
cra profana. Zo to, da se je za zgolj svetno slavnost
odločil nar veči praznik česki, ni bilo taktno in pri-
stojno; tisti dan potle bi se bilo lahko vse ravno tako
dobro opravilo. Smuljivejše pa je to, da so govorniki
vsakoršno svete in nesvete reči v eno torbo metali.
Nočemo omenjati, kako malo primerno so dandanašnji
stare oguljene fraze „tempelj umetnosti ali znanstva“,
„tempelj Muzia“ itd. Ali to, da se Ciril in Metod,
Ivan Hus, Žižka, Ivan Nopomuški, in kaj vem kaj, so
v eno vrsto stavijo, to je nevarna zmeta. Ako ravno
Čehi Hus-a in Žižko oam grano salis v svoje govore
vpletajo posnemaje z nja le morda kar je narodnega,
utegne to vendar — ako se vnaše iz iskric „plamen-
narodn na veliko škodo biti: zagozda je to, ki je na-
rod nevedoma samemu sebi v čvrsti život zaganja. —
Bati se je med Čehi naj hujšega razpora — varskega.

Gorica.

(Dalja).

Predno pridemo do posnetkov, ki se nam po tej
razpravi ponujajo; predno se lotimo stavka „haec fa-
bula docet“, moramo omeniti še nekaj, kar naše reči
pojasnuje: razmoro namreč med laškima strankama in
ostalimi elementi našega mesta. K tem elementom šte-
jemo duhovščino (dveh narodnosti), uradnike — kakor
drugod — z vseh 4 vetrov sognane, tako zvane Nemce
in — Slovence. O Slovencih mislimo o drugi priliki ex
professo govoriti; tu preglejmo ob kratkem samo dne
3 elemente.

Duhovščina mestna, da si omražena in potrta ka-
kor drugde, ni v nikakem oziru prenapeta, v politič-
nem nar manj. Naši konkordatoborci razun dveh — treh
izobražencev in peščice nevedne, surove drhali, kakor-
šne se ne manjka nikjer, niso tako strastno zagriznje-
ni, kakor n. pr. nemški — če smemo po časnikih soditi.
Trobijo sicer v isti rog zato, ker je ravno mōda, ker
je tudi v Italiji tako, in ker se bojé, da bi svet ne mi-
slil, da so starokopitneži ali — jezuiti; zlobe pa večina
v sren ne kuha. Oasi so bili pretoklo zimo brati po zi-
dih pohujšljivi napisi zoper papeža in duhovščino, ven-
dar bi morhiti krivo sodili, ko bi hoteli take politično
— npravstvene smeti prilastovati in podtikati kateri stran-
ki, še celo skrajni celi ne; to je marveč naglo, hipno
vskipenje strasti, podkurjeno po inostranskih časnikih.
Vkljub tem prikaznim, vkljub ojstri, razžaljivi petioiji
zoper dozdevno presego in predpravice cerkvene obla-
sti, ki ja je oktobra 11. tuditukajšnje mestno starešin-
stvo potrdilo, so naši gospodje v praksi vendar uljudni, v
privatnem občemji z duhovščino prijazni, kakor da bi theo-
retičnega tega razpora ne bilo. In pa tudi to dobro imamo,
da so vse take neyšečnosti pri nas — onodnevnice. — Ko

*) Sprovođ se je vršil s trga Invalidijskega ob 2. uri dop.
Tistih, ki so se ga vdeležili, se štaje 60.000; ljudi vseh skupaj je bilo
kakih 250 tisoč po koncu; deputacij 130 s 73 zastavami; dijakov 1500
(črskih v narodni opravi 20); št št so v sprovođu vsi čehi, v posebnih
nosač: meščarji, plešarji, sčararji, mlinarji, strojarji itd.; vse mnogovrstna
drutiva česka; prevah narodov in slavni gostje. Vr.

**) Iz Gorice sta šla dva pozdrava v Prago; poslala jo enega
žitavnica, enega pa Soča Vojvoda Vr.

ča je še, da je prišla na tihem, ako ne, bi bila gotovo še več nesrečo napadla. Nehote in nerado me spominja ta toča, še neko drugačno točo, kiara tu di lahko po zimi in navadno po noči razsaja.

V Ravnici imamo tedaj, žalibože, dvojno ubo. Kaka je tedaj una toča? Ponočno pretepanje je, ki ima tukaj poseben svoj lož. Ta toča ne pobija nečivih stvari, ampak samo živa, umna bitja: ljudi same. Da o drugih molčim, naj povem le o tih pretepanju, ki se je 19. marca godil. Dvanajst malopridnih fantov iz Sedovca doma so zbere v krčmi, in ko so se že dobro napili in po svojih ogledulih pozvedeli, da po vasi že vse počiva, gredo po vasi gori in doli, rote se: „kar dobimo, vse zdrobimo“. In ves, ko zagledajo druge mladenčce, ki pa niso bili vaščani, planejo na njo in jih začnejo liti; ali kdor išče, dobi; vsi potolčeni so se morali domu vrniti.

Po tem gredo še tožit, in sami so boj začeli! Če jih je sodnik odvrnil, ni nič nepričakovane. Le škoda, da večkrat pridejo taki vmes, ki se niso ničesar udeležili. In vi srečni očetje! ali ne bi zamogli to ubraniti enkrat za vselej? Kaj? Jaz mislim, da imate to v vaših rokah.

Iz Velikega Dola na Krasu se nam tudi piše, da je ravno tisti dan 10. t. m. toča vse pokončala; posebno pa trte razbila. Pol ure jo bla; nasulo se je je toliko, da bi je bil na enem samem kupu do 300 voznih kosev napolnil. — Ubogi ljudje! J. K.

Z Bovškega 18. maja. V 20. listu „Dom“ sem prosil, da bi mi sl. vredništvo dovolilo o gosp. Konkinovi iznajdbi zastran sviloprejkne boleznij kaj pisati, in sem tudi uslišan.

Pršo gosp. Konkin, da nar boljši pomoček, da se bolezen od svilodov odpravi, je ta, da se vedno zrak spreminja. Pripraviti da je treba toroj vevnik (t. j. isti, s katerim se žito čisti); vevnik da naj se prenese v izbo, kjer so sviloprejke, ter goni tako dolgo, dokler se izba dobro ne ohladi, da svilodi novega zraka imajo. To da je nar bolje zdravilo za svilode.

Tega gosp. Konkinovega pomočka se je nekdo pri nas poskušal; pa s kakšnim uspehom? Svilodi so se mu bili prav lepo izvadili ter se loti mož jim po Konkinovem nauku zrak čistiti: prinese vevnik v izbo, začne goniti ga; goni, goni dolgo časa; ko pa na zadnje pogleda, ali imajo črvički dovolj čistega zraka, ne najde nobenega na svojem mestu: vse je bil v vse kote po izbi razpihal; pobrati jih več ni mogel, ker so bili celó premajhni. Tako je bil ubogi mož vse sviloprejke izgubil in nesrečo postal.*

V Avči pri Kanalu 18. maja. V zadnjem listu „Domovine“ se nahaja dopis iz Bovškega 11. maja t. l., ki govori o dopisu v listu kmetijsko družbe Goriške „Atti e Memorie“ (25. jun. 1867 šte. 12, tečaj VI. stran 184). Ker me gosp. dopisnik vabi, naj mu resnico naznam, hočem mu, kar je mogoče, vstreči, ako mi „Dom“ enmalo prostora prepusti blagovoli.

Poprej pa naj mi bo dovoljeno opomniti, da jaz nisem ne črkice pisal kmetijskemu društvu, sicer da sem le privatno nekemu gospodu v Gorici o moji skušnji povedal, ker ga poznam, da je v svilarstvu bolj zveden ko jez; ino ta gospod je potem to reč naznanil.

Če je bil gosp. dopisnik iz Boveca to reč boljše prebrat, ne bi se bil le tega prepričal, ampak tudi, da se ni nikomur svetovalo ali sililo, po moji skušnji ravnati se; zatorej je tudi omenjeni gospod svoj dopis imenoval: „Esperimenti sui bachi fatti itd.“ — pa ne „Istruzioni di Mattia Conchin“ Res je, da imam že sivo lasó, pa vendar se ne predrznem naukov dajati, ker se spoznavm za premalo zvedonega.

Kar sem pa temu gospodu pravil in tudi drugod ponavljal o moji skušnji, je gola resnica, in tisti, ki ne verjame, naj se posluži v moje hrame in bo videl,

* Čist zrak je za ljudi in za živali dober. Sviloprejkam zrak čistiti, da se boleznij obvarujejo, ni morda tako neumno, kakor bi kdo mislil. Ali pa Konkin-ov vevnik kaj pomaga, ali ne, se ne da še soditi po tej poskušnji; saj dokler so črvički še premajhni, menda imajo dovolj čist zrak.

Te bi pa bila morala moža na Bovškem pamet same učiti, da če vevnik prebrizo svilodov postavi, svilode razpihne. Vr.

da tudi letos v vojačo (po domače vsotik) mojim svilodom zraka dajem, ako moker in jutno vreme nastopi.

Ni pa rečeno v dopisu kmet. družbe, da so bili moji svilodi vsi zdravi, ampak le tisti, s katerimi sem tako delal („e se ne trovò ben soddiuffatto, avondò salvato quei bachi, mentre gli altri, lasciati senza la stessa cura, ebbero la sorte dei colleghi del pascu“); tedaj sem jih imel tudi jaz nekaj bolnih, pa pri vsem tem sem pridelal blizo 60 funtov galeto, ktero sem prodal gosp. Janezu Lorenzutti n v Gorici po 2 gl. 40 in po 2 gl. 34 kr. funt, nekaj pa sem obdržal za same za — se in za prijatle, in, če bi bili vsi moji svilodomi na tak način zrak čistil, gotovo bi bil okoli 120 funtov galeto pridelal in to iz semena od onega funta mešiček, ktero sem bil v Slupu na Tomluskem kupil. Toroj bil sem jaz, kar mi je zunnó, sročnejši od vseh drugih, ki so se lani v naši okolici s svilorejo pečali.

Znabitl pa, da se je meni lani to po naključju godilo: zatorej Bog obvaruj, da bi se kdo po mojem ravnanju, ker ne bi hotel jez, da bi tu ali uni zavoljo mene čas trafil in svilode zamotal. Čudno pa se mi zdi, da se ni iz drugega kraja nobeden oglašil proti temu, koder se vendar s svilorejo se več pečajo kakor v Bovecu.*

Matiyu Konkin.

Z Reke Slavjanom ne cveto cvetlice; Madjaronom odpada cvet brez sadó. Prekanjeno ljudstvo pričakuje zastonj obljubljenege raja; namesti tega siju doklada občinsko glavarstvo novih davkov! Čudna je vendar stalnost Madjaronov! — Lani so na vse grlo vpihli, da po združenju z zveličano in zveličavno „Ungorijo“ padejo davki na polovico, a letos se ravno tisti pogajajo še za povišek! — se ve, ker so blagajno do zadnje kapljice pomolzi!

Kakor v obče vpešuje tudi tukaj trgovina — dnša našega mesta; a posebno, ker nemamo še železnice, hira od dne do dne trgovina, obrtnost in sploh vse blagostanje. Železnice se sicer matljivo merijo, kar Rečane celó malo zanema, ker so vže do vrh glave sitni puhli obljubi. Za koliko bi pa Reka oživila z železnicami je jasno kakor belj dan, če pomislimo, da Ljubljana in druga mesta ob južni železnici so na Reko gradé za 6 milj bliže morja nego na Trst; a žitnica — Banat — pa še bliže. Tudi ima Reka od vseh avstrijskih mest nar več brodov, ki služijo k večjemu ptujim narodom, bi pa potem regali domači kupčiji pod pazduho.

(Strašna zmejdba) — Častnik L. in vodja tukajšnega skladišča W. ni nbijata glavo vže dve leti se sestavo nekega čudnega stroja (mašine), s katerim trdita, da si upata potopiti sleherno oklepno ladjo (frogato.) Ta stroj — drktulja (torpédine) — ima podobo velike ribe, je okoli 2 sežnja dolg, spredej mu je nataknjena kapica ali kapsula, a napolnejo ga s strelnó drevesno volno (Schiesbaumwolle). Spustivši ga v morje jima gre za kolikcr hočeta globoko pod vodo, naravnost, pa tudi po vprek — kakor mu odločita z vidljivimi pipicami —. Rije pod vodo skoraj nevidljivo tako hitro kakor plava parobrod po morju. Ko trči s kljunom v dotični brod, se kapica vže, pa zasodi drevesno volno, ktera takó pokvari brod, da mu ni pomoči. Prošle jeseni so okovali hrastovo skrinjo (kasón) tako močno, kakor so obče oklepne fregate; spustili so jo v morje, in ta stroj jo je v pravem pomenu zdrobil. Po več skušnjah se je njih iznajdba popolnoma potrdila; zdaj mislita izročiti vso skrivnost naši vladi, ktera jima je 800.000 glđ. — obljubila.

Tukajšni tvornici duhana (tobaka) prizidavajo drugo poslopja; takó jo bodo razširili, da bode 300—400 delave več nego do zdaj, a tvornica bode prvega reda. P—ski.

Domači novičar.

(Razstava 14. — 16. t. m.) Vršilo se je vse po programu. Občni zbor kmetijske družbe je začel po 10. uri gosp. namestnik, bar. Bach. Seja in slovesni obhod po razstavi vse je bilo končano brž popoldne;

*) Zadaji slavek smo izpustili, ker ne zadova reči same.

Drebanca

Novi Cis-in Translajtanija na Gorickem

V neki veliki vasi je razposlalo slavno kopensko "štarijam" nek "ordin" (zapoved). Za kromarje ukraj reke, ki skoz vas tece, je doticni ukaz slovenski, za krome takraj Litave pa — italijanski! — Posebna sorta enakopravnosti jo — v čisto slovenski vasi!

Umrli v Gorici

od 6. do 17. t. m.

6. Marija Pahor, 17 l., kmečka hča; sa vnet. v drevih; Augustin Komel, 24 l., pek. za plućnico; Jelena Zajc, 69 l., posestnica, za prave vedence; 7. Ana Bergamasa, 42 l., kamnolok, za rakom v prsih; Anton Brocha, 3 d., za bolezijo; 8. Frano Šjuka, 53 l., tigar, za 9. Tereziya Pascon, 82 l., posestnica, za starostjo; Marija Verilic, 59 l., posestnica vdova, za kroničnimi protmi; 10. Elizabeta Kumpik, 45 l., kuharica, za Avamij; Angelj Tresept, 33 l., deljar, za sumpen; Jofef Nadjut, 61 l., streka, za plućnim mrtudom; 11. Jofef Quen, 74 l., kavarndar, za starostjo; 12. Jofef Zajresnik, 8 l., tiskal sin, za jellko; Anton Quajst, 20 l., tkalca sin, za plućnico; 14. Ana Bladič, 50 l., tkalna vdova, za starostjo; 15. Viktor Hajković, 4 m., otok. normalni vodje otrok, za plućnim kašljom; 17. Tereziya Kaleyšič, 49 l., deljarica tova za plućniko.

Loterijske številke. V Gradcu 1976 33, 45, 30, 13, 33.

Borsni kurs 20. t. m. Metall. 56:80; narodno posojilo 62:10; London 116:70; adzjo srebra 114:85; cekini 5:56.

Popravek. V l. 20. „Dom.“ str. 70 v dopisu iz Križa Ipatvskega je nepoveljna tiskarska pomota. Gosp. nabesnik je došel v Križ 5. a no. 8. t. m. Izostal je po besedah „Ze e 3 1/4 popoldne“ dan „5. t. m.“

Oglasnik

Pristnost zagotovljena!
Dr. Hartung-ovo olje iz lubja kitajskega drevesa, za ohranjenje in lišpanje las; v zapečatenih sklenicah (flaskah), (pečat je v steklo vtisnjen); po 85 soldov.

Dr. Borchardt-ovo lepo dišeče mijo (kajfa) za zlepljanje in zboljšanje polti, po slušnih potrjeno zoper vsakoršno kožno nesnago; v zapečatenih originalnih povezkih (pakeljih) po 42 soldov.

Dr. Beringuler-jev dobro dišeči kronski cvet (Kronengeist), zlahna voda za duhanje in umivanje, ktera moči zivljenja krepča in spodbuja; v originalnih sklenicah po 1 gold. 25 s.; ali 1/2 sklenice 75 sold.

Profesorja dr. Lunde-a rastlinska predenična pomada (Stangenpomade); stari, da se lasje bolj svetlijo, da so voljniji, in da, počesani, lepo trdno stojé; v originalnih koséh po 50 soldov.

Balzamovo oljéno mijo; odlikuje se po tem, da kožo oživlja in brani ter jo dela mehko in voljno; v povezkih po 35 soldov.

Dr. Beringuler-jevo rastlinsko barvilo za lasje; barva jih prav črno, rjavo in rudečkasto; v zapečatenih sklenicah in lonékih vred 5 gld. a. v.

Dr. Hartung-ova rastlinska pomada, ki stori da začnejo lasje zopet čvrsto rasti; v zapečatenih sklenicah in lonékih, ki imajo pečat v steklo vtisnjen, po 85 sold.

Dr. Sain de Montemardt-ova lepo dišeča pasta za zobe; nar. navadnejši in zanesljivši pomoček za obvarvanje in čiščenje zob in dleson (zabernov); v celih in 1/2 povezkih po 70 in 35 sold.

Dr. Beringuler-jevo olje za lasje iz zeliščnih korenin; ono da lasem moč in jih ohranja čena skleničica 1 gold. in 75 s. a. v.

Dr. Koch-ovo zeliščno sladje; potrjeno kot dober domači pomoček zoper kašelj, zagrljenost, zasliženje; v originalnih skatljicah po 70 in 35 soldov.

PRINTNE (nepokvarjene) se prodajajo vse to zaradi priznane dobrote tudi po naših krajih spogane reči v Gorici in za deželo samo v lekarnici (apote-riji) pri Pontoni-u, pri zamorec, v Raštelu.

zborovanje družbino je bilo odloženo za v petek in saboto. — Razstava je obsegala dva razdelka: I. cvetlice II. zelenino. V prvom razdelku so je vdolčilo 10 razstavcev; razstavljenih reči je bilo 254. Razn. 3 cvetličarjev iz Trsta (Wiener in Marou) so bile razstavljene naj lepše cvetlice in nar. bolj obrabane rastljine iz vseh imenitnih cvetlinjakov in rastlinjakov gorickih. Slavni vrtnarji Vilh. in Hektorja Ritter-jev, Seilar-jev, grof Coronini-cv, sloveča dilettanta dr. Maurovič in duh. g. Zoratti itd. so spravili ves naj krasnejši kipe svojih vrto v razstavo. Razploženo so bile cvetlice in ekpoticne rastljine tako umetno in okusno, da se osupljeni ogledovavec ni mogel krasoti načuditi. No le v veliki dvorani je bil vsak pripravi prostor založen, timveč so v veliki in 2 manji sobi so bile polne izbranih Florinih darov. — V II. razdelku — za zelenino — je poslalo svoje pomladanske pridelke 20 razložnikov; vsob razstavljenih reči je bilo 121. Razložnikov je 7 iz mesta, 11 iz bližnje okolice, 2 iz Sežane, 1 iz Karmina, 1 iz Gradišča, 1 iz Ronk, 1 iz Porečkoga okraja. Darila ali pohvalo so dobili v tem razdelku to-le razstavci: **Veliko srebrno medaljo:** bratje bar. Hormontini za mnogo tačasno pridelko pod milim nebom zrasto. — **Srebrne medalje:** g. Fr. Fischer (g. Vilh. Ritterjev vrtnar) za jagode in izvrstno zelenino; 2. za nenavadno veliko artičoko iz porečkoga okraja (Orsera) kmet. družba porečka; 3. g. Dottori iz Ronk za dobro ohranjeno sadje; 4. za velikanske špargeljne grof Valentinis iz Tržiča (Monfalkona). — **Bronzno medalje:** za limono g. Strobel v Moraru; 2. za zelenino Mayer (vrtnar, grofa Fr. Coronini-a); 3. za špargeljne, fižol in jagode g. Pečenko v Sežani; 4. za posušeno in presno ohranjeno sadje g. Pahor v Medani 5. za grah g. Marcariz iz Lali; 6. za fižol in artičoko g. Bernardelli iz Gradišča; 7. za zelenino in sočivje g. Ganz v Dornbergu; 8. za limono g. Bartolommei iz Solkana. — **Državna in privatna darila:** 1. za korun Martolanec iz St. Andreža; 2. za špargeljne J. Lutman iz St. Andreža; 3. za čreknje in krompir g. Furlani iz Prvačine (2 priv. daril), 4. za zelenino in strd zavod gluhonemov v Gorici (1 drž. darilo in 1 priv.) — **Počastno omembo:** 1. za povrtnino Eder (vrtnar g. Hekt. Ritterja); 2. za špargeljne Ant. Marušič iz St. Andreža; 3. za presne hrčke Delana iz Sežane; 4. za zelenino Jož. Nanut, župan iz St. Andreža; 5. za dobro ohranjeno grozdje in koštanje gospa Repičevka (iz Brd).

(O razstavi imamo še marsikaj povedati, danas pa ni prostora. Vr.)

(Iz jetnišnice v Gradišči) je bilo izpuščenih vsled pomnoščenja cesarjevega o porodu presv. cesarice 21 jetnikov. — Te dni so začeli vganjati ondašaji jetniki mnogotere nerodnosti in pokoj motiti. Državni pravdnik dr. Defacis iz Gorice, kateri je jetnišnični nadzornik, je s svojim uplivom veliko pripomogel, da se je nepokoj nlegel. Trebalo je pa tudi ostrih naredeb in kazni.

(Za fajmoštra v Sv. Križ ipavski) je predložil prič. patron, kanonik-dekan ipavski sed. fajmoštra Biljanškega prič. g. Jak. Logar-ja.

(V Rudo za duh. pomočnika) pride č. gosp. Jož. Zaj iz Kapriye.

Gospodarske mrvice.

(Kako skrivle kokošja ali račja gnezda lahko najdeš?) Kokošim ali račam, predno začnejo jajca neati, vribaj malo kubinske soli pred mrdo (Stelss). To jih podviza, da se nemudoma v gnezdo podajo; gospodinja pa zdaj vidi, kje imajo gnezdo, in v skritem gnezdu se dostikrat po cele kupé jaje najde. To je že stara skušnija; ker pa ni našim gospodišnjam sploh znana, je vredna, da se dalje razglasi.

(Osat dobra klaja.) Osat, ki tako rad po sili raste in kmetov, ki ga tako radi uporabljajo na njivah, lahko porabiš za klajo. Otroci ti ga igraje naberejo, ti ga pa zasackaj in ali koj zelenega ali posušenega klajdu živim. Še konji ga rajši jedo, kakor grahorico ali pševjeter; so po njem za delo tako močni, kakor po najboljši krmi. — Ne zaničujmo torej osala zaradi tega, ker osat rad je.

„Fraudrf.“ Bl.